

ПРЕС КЛИПИНГ

28.јун 2012.

НАСЛОВИ

Како се калила Железара;(стр.2)

Ђирић: Железара неће бити затворена;(стр.4)

Поскупели млечни производи;(стр.5)

Привредници: Приоритет добар амбијент за рад;(стр.5)

Протест радника "СЦТ и ЦГ Монтажа";(стр.6)

ПРОТЕСТ РАДНИКА СЦТ И ЦГ МОНТАЖА;(стр.7)

Синдикати металаца о Железари Смедерево;(стр.9)

Радници "Аутосаобраћаја" прекинули блокаду саобраћаја код Крагујевца;(стр.9)

Николић поручио да ће бити партнер привредницима;(стр.10)

"Фалке" ће запослити још 440 радника;(стр.12)

Железарина тиховање;(стр.12)

Закукајмо сви углас;(стр.13)

Држава грађевинцима дугује око милијарду евра;(стр.14)

Плате ниже и без замрзавања;(стр.15)

Ђирић: Железара неће бити затворена;(стр.16)

Догодине у Србији више радних места?;(стр.17)

Намети на плате производе рад „на црно“;(стр.18)
Послодавац не сме да зна од чега му радник болује;(стр.19)
У старту више 45 милијарди динара;(стр.20)
Забетонирана сва права;(стр.21)
Државну имовину дати ПИО фонду;(стр.22)
Наплата дуга је и европски проблем;(стр.24)

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/13/Ekonomija/1129350/Kako+se+kalila+%C5%BDlezara.html>

Како се калила Железара

Одлуком о наставку рада смедеревске Железаре купљено је време за проналазак стратешког партнера, али ће тим проблемом на самом старту морати да се позабави нова влада, оценили су гости "Ока економије". Зауостављањем производње, позиција за тражење стратешког партнера била би додатно отежана.

Један од врућих кромпира који ће, на самом почетку, у руке примити нова влада Србије биће проблем Железаре у Смедереву, сагласни су гости емисије "Око економије".

Иако је јуче било најављено гашење друге пећи, континуитет рада прихватљивији је од "тихог хода", али и боља позиција за тражење стратешког партнера, заједнички је став гостију РТС-а.

Председник Самосталног синдиката металаца Србије Зоран Вујовић каже да је са представницима државе постигнуто неколико важних договора - да се Железара неће гасити, да ће надлежна министарства обезбедити средства да се не гаси друга пећ и да ће бити настављена примена колективног уговора.

Вујовић најављује и да ће у четвртак бити одржан састанак на којем ће бити одлучено колико средстава ће бити уложено како би Железара опстала.

Потпредседница Привредне коморе Србије Видосава Џагић сматра да је држава приликом преузимања Железаре морала да зна све у вези са тим погоном - који су уговори раније потписани и како се затвара финансијска конструкција. Да су то знали, многе ствари би им биле јасније сада.

"Морамо да знамо да у Србији постоје прерађивачи који купују од железаре, они су у првом реду зависни од железаре и они сада иду на алтернативне варијанте. Друга група купаца је она која је у потпуности ослоњена на ове производе. Трећа група су они који би као последицу имали повећање цена и који су усмерени на мале купце", објашњава Џагићева.

Дугови дуplo већи од вредности компаније

Мирослав Здравковић, уредник сајта *Макроекономија.орг* подсећа да је укупна вредност Железаре 350 милиона евра, а да су дугови дуplo већи. О томе се, како истиче, мора водити рачуна, јер нико неће купити предузеће са дугом од 700 милиона евра.

"Потезима у последња два дана се купује време, али уколико стане производња, постоји могућност да предузећа из региона преузму тржиште, а касније је веома тешко вратити се", сматра Здравковић.

Председник Скупштине града Смедерева Бранче Стојановић каже да је од када је "Ју-Ес Стил" отишао постоји зебња да ли ће се одржи производња у Железари, што је тешко без стратешког партнера.

"Синдикати и пословодство су донели лепу вест, да пећ наставља са радом, и сада становници Смедерева могу да буду мирни", наводи Стојановић.

Стојановић каже да се не сме дозволити да Железара стане и да се у тим условима преговара са новим стратешким партнером, који би омогућио наставак производње челика.

Џагићева сматра да је у летњим месецима тешко доћи до стратешког партнера, као и да се мора водити рачуна ко ће то бити.

"Биће доста тешко обезбедити средства за наставак функционисања, јер ће се до септембра та средства обезбеђивати из буџета", каже потпредседница Привредне коморе Србије. Вујовић сматра да је повољније наћи паре за континуитет рада Железаре, јер би "тихи ход" био скупији.

"Тихи ход" скупљи од субвенционисања

Упркос најави да ће Железара бити уведена у "тихи ход", председник Самосталног синдиката металаца Србије каже да је на данашњем састанку са надлежнима из Владе и Министарства економије предочено да то неће бити повољнија опција, па је због тога одлука промењена.

Здравковић објашњава да је од 2008. године, када је почела светска криза, у многим гранама привреде пала производња, што значи да је изгубљено тржиште. То односи и на увоз челика па, иако постоји велика тражња, ниједна европска земља не тражи баш толико челика.

"Веома је битно знати да, чак и уколико држава одлучи да субвенционише, нова влада ће морати да смањује трошкове, што ће се одразити и на субвенционисање Железаре", објашњава Здравковић.

Потпредседница Привредне коморе Србије наводи да се мора знати да је раније постојала само једна железара, а да сада постоје две и да су се услови на тржишту променили, јер сада постоји конкуренција.

Вујовић сматра да, иако постоји много проблема са којима ће се нова влада срести, Железара мора бити приоритет, али и цела индустрија, јер ће тако Србији бити много боље.

Џагићева каже да је неопходно покренути нови процес индустријализације и да ће нова влада, ако се стратешки определи за нове инвестиције у индустрију, пре свега у Железару, тако решити проблем заштите тржишта Србије.

Ђирић: Железара неће бити затворена

Е. В. Н.

Влада ће покушати да пронађе новац потребан Железари. Појавиле се стране компаније спремне за нове послове

ЖЕЛЕЗАРА Смедерево неће бити затворена, нити ће друга висока пећ бити стављена на „тихи ход“ - рекао је у среду за „Новости“ министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић, после састанка чланова владе са представницима синдиката челичане из Смедерева.

- У четвртак ћемо разговарати са руководством о могућим решењима, а већ у понедељак ћемо се поново састати са представницима репрезентативних синдиката Железаре.

Министар Ђирић признаје да прелазак и друге високе пећи на „тихи ход“ и одлазак запослених на принудне одморе остаје и даље као једна од могућности.

- И то је могуће, јер је криза на светском тржишту челика изразито јака - признаје министар Ђирић и додаје да, упркос чињеници да се у Смедереву производи челик високог квалитета, цена његове производње није конкурентна, јер су сировине постале прескупе.

НЕСЛОГА- ЗАДОВОЉНИ смо реакцијом државе на кризу у Железари Смедерево и одлуком да се, барем сада, друга висока пећ не ставља на режим „тихог хода“ - каже за „Новости“ Милета Гујаничић, председник Независног синдиката металаца у Железари Смедерево који, ипак, није искључио могућност да део радника оде на принудне одморе.

- Постоји заинтересованост неколико компанија да у Смедереву врше одређене прераде, а могућност реализације тих послова биће размотрена већ у четвртак са руководством Железаре, како бисмо бар један од наведених аранжмана закључили до средине јула.

Према последњим информацијама, део компанија које су претходних месеци показали заинтересованост за стратешко партнерство и даље је у игри.

- Озбиљно рачунамо на могућност да се до 10. септембра, до када траје јавни позив за избор стратешког партнера за Железару, јаве неке од фирми које су већ показале заинтересованост и откупиле тендерску документацију - закључује министар Ђирић.

На састанку са представницима репрезентативних синдиката није се, мада се очекивало, појавио премијер Цветковић, али је ставове Министарства финансија „бранио“ Душан Никезић, државни секретар у овом министарству и шеф Радне групе за наставак производње у Железари.

- Влада ће покушати да нађе решење за обезбеђивање финансијских средстава како би Железара наставила да ради у наредна два месеца - рекао је у среду, после састанка, Никезић који тврди да ће, од септембра, челичана у Смедереву „сигурно почети са производњом у пуном капацитету“.

Поскупели млечни производи

Д. М.

Компанија „Мегле“ и млекара „Шабац“ повећале су своје цене од два до десет одсто

НИ ове недеље нису нас мимоишла поскупљења. Најновији скок цена млека као да је прелио кап у чаши. Према ценовницима достављеним трговцима у Србији, компанија „Мегле“ и млекара „Шабац“ повећале су своје цене од два до десет одсто, зависно од производа.

То значи да ће се за дуготрајно млеко из тих погона издвајати више до пет динара по литру, за павлаку три, јогурт ће поскупети за око два, а свеже млеко од динар до два.

- Пуномасно дуготрајно млеко „Мегле“ од литра уместо 77 кошта 81 динар, док је свеже са 62 поскупело на 63 динара - кажу у трговинама. - Јогурт од 2,8 процента масти скупљи је за два, и сада износи 76, а за киселу павлаку од 700 грама плаћа се више три динара и по новом прорачуну кошта 126 динара.

Шабачко пастеризовано млеко од литра поскупело је са 50 на 55 динара што је скок од 10 одсто, а дуготрајно млеко за четири одсто, па сада стаје 72, уместо доскорашњих 69 динара. АБТ литарски јогурт продаје се по 74, скупље за динар, а чаша павлаке од 180 грама стаје 32 динара. Сир фета од 950 грама скупљи је за десетак динара и сада износи 352 динара.

ВИШЕ ПАРА ЗА ОТКУП

КОМПАНИЈА „Имлек“ повећала је цене откупа млека са 34 на 36 динара по литру, због промене курса и повећања трошкова примарне производње.

- Желимо да ублажимо тешкоће на које фармери због већих трошкова наилазе и спречимо несташницу - рекла је Светлана Глумац, директорка у „Дунав храна групи“, у чијем саставу послује „Имлек“.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:386080-Privrednici-Prioritet-dobar-ambijent-za-rad>

Привредници: Приоритет добар амбијент за рад

Е. Е. Р.

Одржан пријем у Клубу „Привредник“. Поздравни говор Бранислава Грујића био је порука политичкој елити да пословни свет у Србији и даље верује да је овде могуће живети и радити

ТОП тема међу бројним представницима пословне елите која се у среду увече окупила на летњем пријему Клуба „Привредник“ били су - политичари. Атмосфера неизвесности око формирања скупштинске већине и Владе пренела се и међу привреднике, па се, међу готово 600 званица, могло чути на десетине кадровских комбинаторика за разна места у државним институцијама.

И поздравни говор председника Клуба „Привредник“ Бранислава Грујића био је интониран као порука политичкој елити да пословни свет у Србији и даље верује да је овде могуће живети и радити боље.

- Постизборна Србија налази се у времену исцрпљених капацитета, када се нема ни времена, ни енергије, а ни пара да се стање брзо враћа ка нормали, ка одрживом функционисању - рекао је Грујић. - Ипак, и у таквом окружењу, привредници су спремни да делују, јер знамо да у кризи треба радити више, а не мање у свим друштвеним сегментима.

Грујић је, са жаљењем, констатовао и да мора да понови скоро исте, прошлогодишње поруке привредника творцима српског привредног амбијента.

ЗВАНИЦЕ

ТРАДИЦИОНАЛНОМ летњем пријему Клуба Привредника присуствовале су председник Републике Србије Томислав Николић, премијер Србије Мирко Цветковић, потпредседница владе Верица Калановић, гувернер НБС Дејан Шошкић, лидер Уједињених региона Србије Млађан Динкић, амбасадори САД и Немачке, Мери Ворлик и Волфрам Мас, као и представници домаћих и страних компанија, државних институција, науке, културе, спорта и медија.

Председник Николић је поручио да ће бити партнер привредницима. Он је позвао привреднике да остану у Србији и истакао да ће институција председника развијати партнерске односе са привредом.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2012&mm=06&dd=27&nav_category=12&nav_id=621878

Протест радника "СЦТ и ЦГ Монтажа"

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Београд -- Око 60 радника грађевинског предузећа "СЦТ и ЦГ Монтажа" из Београда, почело је протест у кругу бивше фабрике "Иво Лола Рибар" у Железнику.

Радницима зараде нису исплаћене од маја прошле године.

Члан председништва синдиката Јелка Ранковић је рекла Танјугу да је радницима заједничког српско - словеначког предузећа "СЦТ и ЦГ Монтажа" послодавац престао да обезбедјује посао од септембра 2011, а да доприноси за обавезно социјално осигурање нису уплаћени од септембра 2009.

Она је казала да запослени својим окупљањем желе да укажу да тренутно у Србији радници не могу да остваре елементарно право на рад и одговарајућу заштиту.

"Желимо да живимо као сви остали људи, да примамо плату за свој рад и имамо оверену

здравствену књижицу. Страшне се ствари дешавају - наши радници који су имали теже повреде на раду морали су да дају отказ како би отишли на биро и оверили књижицу, па су после опоравка опет враћани на посао и сада су опет без књижице", истакла је Ранковићева.

Захтеви радника су, рекла је она, да им се исплате заостале плате и доприноси и обезбеди рад или да бар добију решење о статусу фирме, па да могу да се пријаве Националној служби за запошљавање како би остварили здравствену заштиту.

Она је рекла да су се обраћали за помоћ државним органима и да ће наставити протест до испуњења захтева, као и да ће тек одлучити да ли ће организовати протестне шетње.

Предузеће је обуставило сва плаћања пре годину дана и решењем Привредног суда у Београду од 7. јуна покренут је претходни стечајни поступак.

"СЦТ и ЦГ Монтажа" не ради званично од октобра, а већ годину дана има рачун у блокади. Фирма је производила и монтирала префабриковане бетонске конструкције и једина је у Србији са најмодернијом опремом за ту врсту производа, објаснила је Јелка Ранковић и подсетила да су учествовали, на пример, у изградњи моста на Ади у Београду.

Радници су се, према њеним речима, окупили у кругу бивше фабрике Иво Лола Рибар у Железнику, која је пре пет година продала један свој део словеначком СЦТ - у и фирми Царичин град (ЦГ) коју држи шљункара у Макишу.

Ранковићева је казала да су Словенци напустили предузеће, али да су намирили неколико својих радника и да сада раде самостално под називом СЦТ.

Синдикат предузећа "СЦТ и ЦГ Монтажа" је део Синдиката радника грађевинарства и индустрије грађевинског материјала Србије, који је у саставу Савеза самосталних синдиката Србије.

АКТЕР

<http://akter.co.rs/27-drutvo/print-8265-protest-radnika-sct-i-cg-monta-a.html>

ПРОТЕСТ РАДНИКА СЦТ И ЦГ МОНТАЖА

Танјуг

Око 60 радника грађевинског предузећа "СЦТ и ЦГ Монтажа" из Београда, почело је протест у кругу бивше фабрике "Иво Лола Рибар" у Железнику

Радницима зараде нису исплаћене од маја прошле године.

Члан председништва синдиката Јелка Ранковић је рекла Тањугу да је радницима заједничког српско - словеначког предузећа "СЦТ и ЦГ Монтажа" послодавац престао да обезбедјује посао од септембра 2011, а да доприноси за обавезно социјално осигурање нису уплаћени од септембра 2009.

Она је рекла да запослени својим окупљањем желе да укажу да тренутно у Србији радници не могу да остваре елементарно право на рад и одговарајућу заштиту.

"Желимо да живимо као сви остали људи, да примамо плату за свој рад и имамо оверену здравствену књижицу. Страшне се ствари дешавају - наши радници који су имали теже повреде на раду морали су да дају отказ како би отишли на биро и оверили књижицу, па су после опоравка опет враћани на посао и сада су опет без књижице", истакла је Ранковићева.

Захтеви радника су, рекла је она, да им се исплате заостале плате и доприноси и обезбеди рад или да бар добију решење о статусу фирме, па да могу да се пријаве Националној служби за запошљавање како би остварили здравствену заштиту.

Она је рекла да су се обраћали за помоћ државним органима и да ће наставити протест до испуњења захтева, као и да ће тек одлучити да ли ће организовати протестне шетње.

Предузеће је обуставило сва плаћања пре годину дана и решењем Привредног суда у Београду од 7. јуна покренут је претходни стечајни поступак.

"СЦТ и ЦГ Монтажа" не ради званично од октобра, а већ годину дана има рачун у блокади. Фирма је производила и монтирала префабриковане бетонске конструкције и једина је у Србији са најмодернијом опремом за ту врсту производа, објаснила је Јелка Ранковић и подсетила да су учествовали, на пример, у изградњи моста на Ади у Београду.

Радници су се, према њеним речима, окупили у кругу бивше фабрике Иво Лола Рибар у Железнику, која је пре пет година продала један свој део словеначком СЦТ - у и фирми Царичин град (ЦГ) коју држи шљункара у Макишу.

Ранковићева је рекла да су Словенци напустили предузеће, али да су намирили неколико својих радника и да сада раде самостално под називом СЦТ.

Синдикат предузећа "СЦТ и ЦГ Монтажа" је део Синдиката радника градјевинарства и индустрије градјевинског материјала Србије, који је у саставу Савеза самосталних синдиката Србије.

Синдикати металаца о Железари Смедерево

ИЗВОР: ТАНЈУГ

БЕОГРАД – Представници четири синдиката металаца Србије обавестиће данас јавност о најновијим дешавањима у Железари Смедерево и платформи синдиката за разговоре са будућом републичком владом.

Поводом најаве гашења Железаре, конференцију за новинаре у Београду ће одржати Самостални синдикат металаца Србије, Индустијски синдикат Србије, Асоцијација слободних и независних синдиката и Грански синдикат индустрије, енергије и рударства УГС Независност.

Министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић јуче је, после састанка чланова владе са представницима синдиката, изјавио да Железара неће бити затворена нити ће друга висока пећ бити стављена на такозвани „тихи ход“ .

Он је најавио да ће данас бити настављени разговори са руководством железаре „око једног великог потенцијалног посла који би требало у наредних десетак дана да буде закључен“.

Договорено је и да се представници владе и синдиката континуирано састају и договарају, јер је железара стратешки важна за Србију, рекао је Ђирић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/330482/Radnici-Autosaoobracaja-prekinuli-blokadu-saoobracaja-kod-Kragujevca>

НАКОН ИСПУЊЕЊА ВЕЋИНЕ ЗАХТЕВА

Радници "Аутосаобраћаја" прекинули блокаду саобраћаја код Крагујевца

Танјуг

Радници "Аутосаобраћаја" око 18 сати прекинули су блокаду саобраћајнице на путу из Крагујевца ка Коридору 10, и главној аутобуској станици, јер је испуњена већина захтева радника, изјавио је Тањугу новоизбрани председник Штрајкачког одбора Миљенко Алемпијевић.

- У разговору са члановима Извршног одбора, на чијем је челу Небојша Миловановић, речено нам је да ће сутра бити саопштена имена новог руководства 'Аутосаобраћаја', да је формирана комисија која ће урадити ревизију пословања за последњих пет година, као и да ћемо у наредних месец дана сваког петка добијати четвртину зараде - рекао је Алемпијевић.

Он је додао да је запосленима обећано да ће, што се тиче захтева за исплатом отпремнина и овере здравствених књижица, на томе радити ново руководство, као и на проналаску стратешког партнера.

Запослени у "Аутосаобраћају" јуче у преподневним сатима започели су генерални штрајк, кад су са двадесетак аутобуса блокирали излаз из Крагујевца ка коридору 10, као и главну аутобуску станицу. Са њима је разговарао градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић који им је обећао помоћ у исплати плата.

Запослени су данас читав дан имали несугласице, па је тако руководство три синдиката одлучило да прекину блокаду, а чланство није прихватило, после чега је расформиран штрајкачки одбор и формиран нови који је наставио штрајк, а у поподневним сатима преговарао са члановима Извршног одбора.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/330492/Nikolic-porucio-da-ce-biti-partner-privrednicima>

Николић поручио да ће бити партнер привредницима

Танјуг

Председник Србије Томислав Николић вечерас је на традиционалном пријему Пословног клуба "Привредник" поручио да ће бити партнер привредницима.

Николић је позвао привреднике да остану у Србији и истакао да ће институција председника развијати партнерске односе са привредом.

Председник тог клуба Бранислав Грујић поручио је да је привреда Србије у сталној и прогресивној кризи и да привредници, након изборне кампање која је "прогутала доста времена, новца и енергије", више нису спремни да чекају.

"Постизборна Србија очекује сада и више (него што је речено у кампањи) јер је и ситуација гора него летос или јесенас. Привредници зато нису спремни да чекају, али јесу расположени да делују", нагласио је Грујић.

Он је указао да светска економска криза не може више бити изговор за оно што у самом систему не ваља.

"Свако паметан зна да у кризи треба радити више а не мање, да треба деловати брже а не спорије. Криза је изазов да се ради другачије, паметније", навео је Грујић, који је одбацио дилему отворену у јавности на питању треба ли штедети или трошити, односно инвестирати и истакао да свако ко води предузеће зна да је неопходно и једно и друго.

Грујић је поручио да привредници од државе очекују "мање рестрикција а много више подстицаја, гаранција и ефикасног управљања".

"Преко су нам потребне већа ликвидност, конкурентност и стабилност привређивања, скраћивање свих рокова, од наплате до дозвола, сузбијање корупције, правна заштита, банкарска подршка", навео је председник клуба "Привредник", који се заложио за наставак евроинтеграција и прихватање европских вредности у пословању.

"Србија има шансе, ако делује брже и повеже се боље са онима који су предузимљиви и поштени", поручио је Грујић.

Пријем у клубу "Привредник" одржава се у јуну сваке године, а традиција окупљања српских привредника датира још с краја 19. века.

Привредници: Од брзог формирања, важнија ефикасност владе

Од брзог формирања владе и тога ко ће је чинити далеко је важније да она буде ефикасна и спремна на сарадњу са привредом, поручили су вечерас представници пословног клуба "Привредник", који сматрају да у договорима о новој влади "још ништа није готово" и да су све комбинације за њено формирање и даље могуће.

Бранислав Грујић рекао је да влада, каква год да буде, мора бити ефикасна и спремна да заврши транзициони процес, а да је питање да ли привредницима више одговара напредњачка или демократска влада - заправо питање да ли неко навија за Звезду или Партизан.

"Да ли ће је формирати једна или друга или нека трећа партија мање је важно. Много је важније да се ту појаве људи који имају енергију, жељу и визију да раде и да стварају", рекао је Грујић.

Он је додао да дуго трајање процеса формирања владе и превирања која уз то иду сматра нормалним, јер је, како је нагласио "боље да потроше и 60 дана а да имамо квалитетну владу, него да потроше мање а да добијемо владу која неће моћи да уради оно што треба".

Председник Удружења корпоративних директора Србије Топилица Спасојевић, с друге стране,

- Међу званичима су премијер Србије Мирко Цветковић, потпредседница владе Верица Калановић, гувернер НБС Дејан Шошкић, лидер УРС Млађан Динкић, потпредседница ДС Јелена Триван, амбасадори САД и Немачке, Мери Ворлик и Волфрам Мас, као и представници домаћих и страних компанија, државних институција, науке, културе, спорта и медија.

сматра да је неопходно да се влада што пре формира, али уједно и да то буде влада која ће радити тимски и разумети проблеме економије.

"Очекујем да ће се то десити у наредних неколико дана, а то која ће страна да је формира и која ће од две велике странке бити њен носилац у овом тренутку је ирелевантно. Много је важније да та нова влада схвати тежину ситуације, да има идеју у ком правцу треба ићи када су економске прилике у питању и да буде отворена за комуникацију са привредном", казао је Спасојевић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/330391/Falke-ce-zaposliti-jos-440-radnika>

"Фалке" ће запослити још 440 радника

М. Ивановић

У немачкој фабрици "Фалке" у Лесковцу посао је добило 159 радника, а план запошљавања 600 радника биће реализован до краја 2014. године, потврђено је данас "Блицу".

У одговору из централе "Фалкеа" у Немачкој наводи се да компанија не одустаје од пријема 600 радника, како је најављено током градње фабрике у Лесковцу, али да ће пријем нових радника бити поступачан.

Негиране су гласине да се у овој фабрици запошљавају само људи старости испод 45 година.

- То није тачно. Запошљавање зависи од компетенција које покажу на тестирању и интервјуу - наводе у овој компанији.

У "Фалкеу" је првих 80 радника запослено још пре више од годину дана. Они су прошли кроз обуку у немачким погонима, а фабрика је свечано почела са радом пре неколико месеци.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/uvodnik/Zelezarino-tihovanje.lt.html>

Александар Микавица

Железарино тиховање

Железара Смедерево неће бити затворена нити ће друга висока пећ „тиховати”, изјавио је јуче министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић, после састанка чланова владе са представницима синдиката.

Два дана раније Ђирић је изјавио да не зна ко је најавио обуставу рада у железари, да он нема информације да би то могло да се деси у наредних седам, 10 или 20 дана и да је уверен да ће нова влада подржати одлуку о стратешком значају железаре.

Након што је руководство ове компаније и званично објавило да ће од 1. јула челичана, практично, престати са радом, министар је рекао да се „за сада” то неће десити. Али и да „постоји могућност да се то догоди у наредном периоду због веома тешке ситуације, јер железара послује са губитком, што је изазвано стањем на светском тржишту челика”. Ипак, настављају се разговори са руководством железаре „око једног великог потенцијалног посла који би требало у наредних десетак дана да буде закључен”. Према његовим речима „уколико би се чак и догодило да друга висока пећ буде стављена на „тихи ход”, постоји могућност да се настави са смањеном производњом.

Државни секретар у Министарству финансија и координатор за железару Душан Никезић је на истом састанку саопштио синдикалцима да ће техничка влада покушати да нађе новац како би железара наставила да ради у наредна два месеца. На синдикалне лидере је, вероватно, посебно умирујуће деловало његово обећање да ће она од септембра сигурно наставити да ради пуним капацитетом.

Присутни новинари су Никезића подсетили да за рад до септембра железари недостаје између 10 и 15 милиона долара, па су га питали како ће толике паре бити обезбеђене. „Управо о томе ћемо разговарати са представницима пословодства и покушати да нађемо начин да влада у техничком капацитету обезбеди подршку за рад железаре”, рекао је Никезић који и даље верује да ће она од септембра имати или стратешког партнера у складу са тендером који је у току, или комерцијалног партнера који ће обезбедити рад железаре у пуном капацитету.

Стручњаци указују да је до стратешког партнера за смедеревску узданицу у ово светско економско невреме веома тешко доћи, али је извесније да ћемо га дочекати ако фабрика буде производила. Добро би било да железара ради и због њених муштерија међу преосталим домаћим прерађивачима. Јер ако не буду имали домаћег добављача, за њих ће тај репроматеријал бити скупљи код странаца. Минус Србије у трговини са светом био би још већи, а број незапослених, уколико би се железара угасила, увећао би се за још 5.500 душа.

Истина, домаћа индустрија већ годинама од смедеревске железаре купује тек 15 одсто годишње производње од око 2,2 милиона тона. Хоће ли нам велики играчи уступити бар мали део светског тржишта?

И, на крају, има ли држава чиме да подупре железару? За покриће овогодишњег мањка у буџету и исплату приспелих кредита недостаје јој око 5,1 милијарду евра.

Александар Микавица

<http://www.politika.rs/pogledi/Vladimir-Vuletic/Zakukajmo-svi-uglas.lt.html>

ВЛАДИМИР ВУЛЕТИЋ

Закукајмо сви углас

Да ли се заиста у Србији у последњих тридесет година из године у годину све теже живи

Ламентирање над судбином напаћене Србије постало је опште место. Сваког дана се чује, а може се и прочитати, да се у Србији живи тешко – никада теже. Сви се жале: опозиција и

позиција; синдикати и послодавци; незапослени и запослени; интелектуалци и „независни” интелектуалци; сиромашни и богати; здрави и болесни, да се не набраја даље.

Али, о чему је заправо реч? Да ли сви живе тешко или се то може рећи само за одређени део становништва? За који и колики део и шта, заправо, данас значи живети тешко? У односу на које време, с ким и на основу чега се као земља и као појединци поредимо? На основу чега, на крају крајева, можемо очекивати да живимо боље и да ли се уопште може боље у датом времену и околностима?

Одговори на ова питања вероватно би показали колико се лицемерја, незнања, али и жеље да се ништа суштински не промени крије иза бујице колективног незадовољства. Показало би се, најзад, колико небриге за оне који стварно живе тешко скрива свеопшта јадиковка и колико она неретко служи да се оправдају сопствене мане.

.....
Цео текст прочитајте у штампаном издању од 28. јуна.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Drzava-gradjevincima-duguje-okomilijardu-evra.sr.html>

Држава грађевинцима дугује око милијарду евра

Сваког месеца посао у овој индустрији изгуби од 600 до 900 радника

Да је држава лош дужник и те како су на својој кожи осетили грађевинци. Према подацима Привредне коморе Србије централни ниво власти, локалне самоуправе и јавна предузећа дугују око милијарду евра превасходно произвођачима материјала и њиховим кооперантима, али и предузимачима. Упућени кажу да ће нова влада, уколико жели да спасе ову индустријску грану, морати да предузме одлучне кораке с обзиром да око 40 одсто бруто домаћег производа долази из те гране за коју је везан велики део привреде. У супротном од јесени следе нова отпуштања радника.

– Неке од фабрика грађевинског материјала нису покретале производњу од почетка године. Ако се овако настави од септембра ће неминовно уследити нова отпуштања радника. Немамо поуздане податке колико им се дугује, јер многи и не фактуришу послове да не би плаћали ПДВ, али је сигурно та цифра догурала до милијарде евра – каже Горан Родић, секретар Удружења за грађевинарство Привредне коморе Србије.

Да је дуг тако велик показују и процене Уније послодаваца Србије која је израчунала да само локалне самоуправе тренутно дугују грађевинским фирмама најмање 390 милиона евра. Додатно, просечан дуг старији је од три године.

Унија послодаваца такође упозорава да је пре три године у Србији било регистровано 11.000 грађевинских предузећа, а сада их има 8.000, као и да је тренутно око 87 одсто њих велики ликвидно. Они процењују да би већ до краја ове године у блокади или банкроту могло да заврши између 1.500 и 2.000 грађевинских предузећа. Према њиховим подацима сваког месеца посао у овој индустрији изгуби од 600 до 900 радника.

Имајући све то у виду Привредна комора Србије је за нову владу припремила списак мера за опоравак грађевинарства. Међу њима су репрограмирање дуга за гас и струју код јавних

предузећа, наплата ПДВ-а по реализацији посла, регулисање курса (пошто су се многи задужили у време када је евро вредео око 100 динара, па курсна разлика прети да их додатно дестабилизује).

.....
Цео текст прочитајте у штампаном издању од 28. јуна.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Plate-nize-i-bez-zamrzavanja.sr.html>

Плате ниже и без замрзавања

Уколико држава настави да се задужује и не спроведе мере штедње, стандард грађана реално ће бити још нижи, кажу стручњаци

Ко год да формира владу грађани и пензионери ће на кратак рок, сасвим је сигурно, моћи да очекују реално нижи стандард, оцењују економисти. Без обзира на то што ниједна политичка опција не пристаје на замрзавање плата и пензија, лична примања грађана биће смањена и без примене те мере – преко раста курса и цена.

И 2008. године, када је привреду Србије погодио први удар финансијске кризе, ниједан политичар преко уста није могао да превали реченицу да нас очекује реално смањење зарада. Напротив, испуњена су предизборна обећања и из неколико пута повећане су пензије и плате у јавном сектору.

Шта се заправо догодило? Просечна зарада сада је чак седам хиљада динара већа него пре почетка кризе и износи око 40.000 динара. Реално, она је знатно нижа. Прерачунато у девизе, за тридесетак евра је мања.

Ако држава и даље настави да троши више него што производи, а тај јаз покрива даљим задуживањем – пад стандарда ће, према мишљењу стручњака, бити једна од последица коју ће на својој кожи осетити грађани и пензионери.

Одговор на питање зашто у Србији више може да значи мање најбоље ће дати бројеви. Као увозно оријентисана економија, наша земља има неколико минуса које мора да покрива. Тако је последњих неколико година јаз у државној каси, на пример, у просеку износио око 1,5 милијарди евра, а минус у робној размени био је већи од пет милијарди евра.

Према процени Милојка Арсића, уредника „Кварталног монитора”, дефицит у текућем платном билансу земље ове године биће око 3,5 милијарди евра. Што значи да ће толико новца свима нама заједно зафалити да платимо робу из увоза. Евре, које немамо, морамо или да позајмимо или да до њих дођемо продајом имовине.

Немогућност финансирања тог јаза приливом капитала главни је разлог интензивног слабљења динара током првих пет месеци ове године, оцењује Милојко Арсић. Познато је да у ситуацији када динар слаби цене расту, а реалне зараде падају. Бар ту лекцију из економије врло добро зна сваки грађанин Србије. Јер, курс се, чак и у условима ниже тражње, са одложеним дејством преноси на ценовнике.

Према процени Фискалног савета, Србија је тренутно веома зависна од новог задуживања. Само до краја 2012. године потребно је обезбедити нових 2,5 милијарди евра за финансирање дефицита и отплату главнице претходно узетих кредита. Уколико би се поверење инвеститора у

неком тренутку изгубило, држава не би имала одакле да финансира неке од својих основних обавеза, и то би био пут у кризу, наводи се у извештају Фискалног савета. А то у великој мери зависи од тога да ли економски показатељи указују на побољшање трендова у јавним финансијама, додаје се.

Економиста Љубомир Маџар не крије да је забринут, јер му се чини да политичари немају намеру да предузму непопуларне мере. Нико неће хтети да загризе ту киселу јабуку, а цена коју ћемо морати да платимо наставак је тренда даљег задуживања. Искрено признаје да му није јасно зашто се страначки лидери толико отимају око фотеље министра финансија, ако је стање у јавним финансијама забрињавајуће, а каса празна.

– Што се дуже буде чекало са применом непопуларних мера, то ће цена коју ћемо касније морати да платимо бити већа и политички још болнија – оцењује Маџар.

Његов колега, Љубодраг Савић, професор Економског факултета, такође сматра да нико од политичара нема озбиљну намеру да штеди. Због тога ће наше потребе за даљим задуживањем бити све веће. Међутим, у таквој ситуацији, зајмови ће бити све скупљи, а расходи за камате и главницу све значајнији.

Од краја 2008. до краја 2011. године јавни дуг Србије повећан је за 5,7 милијарди евра, док је његово учешће у бруто домаћем производу (БДП), односно свему што српска привреда створи за годину дана, повећано за готово 20 процената. Тачније, са око 29 одсто БДП-а на око 49 одсто БДП-а. Према процени Фискалног савета, на крају године учешће јавног дуга у БДП-у додатно ће порастати – знатно изнад нивоа од 50 одсто, а тада је, за земље сличне Србији, врло могуће избијање кризе јавног дуга. Дужничка криза настаје онда када инвеститори процене да одређена земља неће бити у стању да сервисира свој дуг и престају да улажу средства у државне обвезнице, упозорава Фискални савет.

А. Телесковић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Ciric-Zelezara-nece-biti-zatvorena.sr.html>

Ђирић: Железара неће бити затворена

БЕОГРАД – Железара Смедерево неће бити затворена нити ће друга висока пећ бити стављена на такозвани „тихи ход”, изјавио је данас министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић, после састанка чланова владе са представницима синдиката.

Ђирић је, као апсолутно нетачне, одбацио спекулације појединих медија да ће железара престати да ради и да ће бити отпуштено 5.500 радника.

Истичући да, за сада, друга висока пећ неће престати да ради, он је додао да постоји могућност да се то догоди у наредном периоду због веома тешке ситуације која је изазвана стањем на светском тржишту челика.

Сутра ће бити настављени разговори са руководством железарне „око једног великог потенцијалног посла који би требало у наредних десетак дана да буде закључен”, најавио је Ђирић.

Државни секретар у Министарству финансија и координатор за железару Душан Никезић је рекао да ће влада покушати да нађе решење за обезбеђивање финансијских средстава како би железара наставила да ради у наредна два месеца, као и да ће железара од септембра сигурно наставити да ради пуним капацитетом.

Представници синдиката железаре изразили су задовољство данашњим разговорима са представницима владе, министарстава економије и финансија и кабинета премијера.

Следећи такав састанак би требало да буде одржан у следећи понедељак.

Танјуг

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/dogodine-u-srbiji-vise-radnih-mesta>

Догодине у Србији више радних места?

– Следеће године очекује се раст броја запослених, први пут за пет година – каже помоћница министра економије Бојана Тодоровић. – Процењује се да ће БДП Србије ове године опасти 0,3 одсто, а 2013. порастати 1,9 проценат.

Европска унија је најважнији трговински партнер Србије, а у последње две године од свега што је уложено у Србију, 90 одсто стигло је из ЕУ. По њеним речима, економија Западног Балкана интегрисана је у ЕУ, због чега свака промена у Европи утиче на тај регион, односно Србију.

– Србија 56 одсто укупне трговине обавља с ЕУ. Ако се додају земље ЦЕФТА-е, више од 80 одсто извоза Србије везано је за те земље – казала је она током панел дискусије „Криза у ЕУ и будућност зоне евра”. – Осим трговине, ЕУ је и највећи инвеститор у Србију. Од 2001, у Србију је уложено 17 милијарди евра, а од тога је 60 одсто стигло из ЕУ и земаља ЦЕФТА-е. У последње две године, због економске кризе, пада прилив страних инвестиција у Србију, али расте учешћа европских инвестиција у односу на цео свет. Тако је 2011. од свега уложеног, 1,8 милијарде евра, 90 одсто дошло из земаља ЕУ.

С друге стране, потпредседница ПКС-а Видосава Џагић, представљајући јуче предлог мера ПКС-а од 2012. до 2016, рекла је да све активности треба да буду усмерене на смањење јавне потрошње, одржање макроекономске стабилности, економски опоравак и повећање запослености. Она је истакла да рецесија у светској и привреди ЕУ има директног утицаја на српску економију, уз оцену да, када „еврозна добије кијавицу, ми добијемо грип”. Она је указала на то да су и у 2012. години присутни негативни економски трендови из друге половине 2011. године, реални пад бруто домаћег производа, индустријске производње, извоза, раст спољнотрговинског дефицита и незапослености као и нестабилност девизног курса.

– Успоравање индустријске производње ове године, као и трендови од 1989. до данас, говоре да су у питању превазиђени модели и да је ниво производње низак а структура неодговарајућа – додала је Видосава Џагић.

По њеним речима, макроекономски оквир за период 2012–2016. године мора бити заснован на отклањању кључних диспропорција, присутних између укупне производње и потрошње, домаће штедње и нивоа неопходних инвестиција, увоза и извоза, који ствара јаз који се

покрива задуживањем. Такође, треба отклонити диспропорције између развијених и неразвијених региона, односа између активног и издржаваног становништва, броја запослених и незапослених, запослених у администрацији и производном сектору, броја запослених и броја пензионера. Дугорочни циљ треба да буде достизање годишње стопе раста од око пет посто у условима макроекономске стабилности, ниске и стабилне инфлације, одрживости фискалне и платнобилансне позиције, стабилности финансијских тржишта и тржишта рада. За остварење тог циља, како је истакла Видосава Џагић, неопходна је макроекономска стабилност и ниска инфлација, флексибилан курс с циљем очувања конкурентности, консолидација јавних финансија са смањењем јавне потрошње на око 35 одсто БДП-а, као и промена структуре те потрошње.

Реформа јавног сектора треба да донесе и увођење корпоративног управљања у јавном сектору у складу с принципима и смерницама ОЕЦД-а, а неопходно је комплетирање регулативе и инфраструктура за приватно-јавно партнерство. Осим наведених мера, за изградњу стабилне привреде неопходна је пореска реформа, уз смањење пореза и доприноса на зараде као и укидање парафискалних намета привреди, решење проблема неликвидности и поштовање финансијске дисциплине. Како су поручили из ПКС-а, неопходно је донети план опоравка производње намењене извозу, који би подразумевао креирање ефикасније политике подстицања инвестиција, стабилнији пословни амбијент с ефикасном и рационалном администрацијом и одсуством корупције.

Е. Дн.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/nameti-na-plate-proizvode-rad-%E2%80%9Ena-crno%E2%80%9D>

Намети на плате производе рад „на црно”

Удружење „Послодавац” предложило је смањење пореза на зараде и доприноса за обавезно социјално осигурање са садашњих близу 70 одсто на 50, у циљу спречавања рада "на црно".

Те стимулативне мере би смањиле трошкове пословања у делу који се односи на зараде запослених, што би утицало на повољније услове пословања и створило амбијент за отварање нових радних места, а такође превело одређени број послодаваца из „црне зоне,” у зону легалног пословања.

Удружење „Послодавац” подсећа на податак Међународне организације рада, по којем послодавци годишње у свету остваре профит у износу од 3,2 милијарде долара од рада „на црно”, при чему су грађани и запослени предмет радне експлоатације.

Удружење се залаже за поштовање одредаба Закона о раду и других прописа који регулишу рад и радне односе, и подсећа на то да је покренуло иницијативу код Владе Србије да се проблем „сиве” економије уреди доношењем закона о спречавању обављања нерегистроване делатности. Доношење тог закона би у знатној мери допринело увођењу великог дела нелегалног пословања у систем наплате пореза и смањењу нелојалне конкуренције послодавцима који и у времену отежаног пословања и угрожене ликвидности инсистирају на поштовању закона.

Удружење „Послодавац” окупља близу 43.000 привредних друштава и предузетника, који запошљавају више од 500.000 радника на територији Србије. Међу чланицама тог удружења су

„МК-група,, „ИТМ-група,, „Србијагас,, компаније „Делта холдинг,, „АБС-Минел,, „Интеркомерц,, САГА и други, наведено је у саопштењу „Послодавца”.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/poslodavac-ne-sme-da-zna-od-cega-mu-radnik-boluje>

Послодавац не сме да зна од чега му радник болује

Већ неколико недеља у јавности се расправља о томе да ли је потребно увести редовне систематске прегледе за просветне раднике који раде с децом.

Повод за то је случај учитеља из Основне школе „Краљ Петар Први” у Београду који је оболео од туберкулозе и “подарио” бациле неким од ђака у одељењу у којем је предавао. Родитеље ђака додатно је забринула информација да је учитељ и ХИВ-позитиван!

Лекарски преглед за просветне раднике обавезан је само приликом запошљавања. Касније таква обавеза не постоји. Приликом преласка наставника из једне школе у другу, тражи се да донесе уверење о лекарском прегледу, али не ново, већ оно које је вадио приликом првог запошљавања.

Пошто радно место у просвети не спада у занимања с повећаним ризиком, послодавци нису дужни да учитеље и наставнике шаљу на систематске прегледе. Како кажу у Управи за безбедност и здравље на раду, чак и да се утврди да је запослени тешко болестан, његов послодавац не сме да зна од чега болује. Лекар може само написати да ли је способен да ради на одређеној позицији или није. Тиме су оболели заштићени од дискриминације.

Међутим, таква објашњења слаба су утеха за родитеље у поменутој школи који стрепе за здравље своје деце и врше велики притисак на оболелог предавача да оде из разредне нставе. Сматрају да би било коректно од учитеља да је директору рекао да је заражен ХИВ-ом, а да је овај требао да га премести на неко друго место које не захтева рад с децом.

– Дискриминација особа заражених ХИВ-вирусом је данас велика па не чуди што те особе не желе да било коме кажу да су заражене – каже др Јована Костић. – Не постоји никаква законска основа да инфицирани обавести послодавца о томе. Незнање о начину преношења ХИВ-инфекције узрок је стигме према инфициранима.

Што се тиче туберкулозе, то што је учитељ имао болест само значи да су деца била у контакту с бацилом туберкулозе, а вероватноћа да ће се неко од њих разболети је веома мала, максимално десет одсто. ХИВ-инфекције не могу се пренети уобичајеним друштвеним контактима као што је руковање, кашљање или преко предмета, тако да је бојазан да ће инфицирани наставник заразити децу неоснована.

У Министарству просвете кажу да су, по Закону о основама система образовања и васпитања, запослени у образовању дужни да приликом заснивања радног односа у образовно-васпитној установи доставе лекарско уверење којим доказују да имају физичку, психичку и здравствену способност за рад с децом и ученицима.

Директор установе није надлежан да процењује здравствено стање просветног радника јер за то није стручан, али има законско овлашћење да, уколико посумња у здравствено стање свог запосленог, пошаље га на лекарски преглед у надлежну здравствену установу. Уколико запослени одбије да се подвргне лекарском прегледу, престаје му радни однос.

Међутим, да није увек тако говори случај наставника у Основној школи „Алекса Шантић” у Степановићеву. Директор школе га је пре неколико година послао на ванредни лекарски преглед, а пошто је наставник то одбио, уручен му је отказ. Но, због неусаглашености наших закона, школа је изгубила спор и морала је да га врати на посао као и да му исплати заостале зараде у вредности 3,3 милиона динара. Пошто школа нема своје паре него се финансира делом из републичке касе, делом из покрајинске а делом из градске, а нико од њих није уплатио новац за тај изгубљени спор, школи је рачун и даље блокиран.

Ј.Барбузан

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1014:U-startu-vi%C5%A1e-45-milijardi-dinara-&catid=31&Itemid=101

У старту више 45 милијарди динара

У овом тренутку неће се мењати ништа што би могло да угрози посао око наплате пореза и доприноса од пореских обвезника, али ће се у наредна два или три месеца, односно до краја године, уводити измене које ће олакшати овај посао, а суштинска контрола обвезника је на страни Пореске управе, речено је јуче у Привредној комори Београда. Помоћник директора Пореске управе Дејан Видојевић, најавио је да ће нови систем контроле уплата пореза и доприноса на зараде у Србији почети да се примењује већ од 3. јула и да су у току техничке припреме и појашњење свих спорних питања с пословним банкама и Удружењем банака, као посредником између Пореске управе и банака у оба правца.

И појаснио да је за Пореску управу порески обвезник онај за кога се плаћа порез. На седници Удружења финансијских организација Привредне коморе Београда, Видојевић је навео да би нов модел у првој фази требало да повећа наплату за 15 одсто и да би то повећање донело 45 милијарди динара више доприноса годишње, па би се за толико умањио трансфер из буџета за обавезно социјално осигурање због нередовности у плаћању пореза и доприноса који износе око 290 милијарди динара. Банке у Србији ће од 1. јула бити у законској обавези да Пореској управи свакодневно достављају податке о уплаћеним порезима, доприносима и зарадама за претходни дан, а практични рад на том послу, односно стављање система у функцију почеће 3. јула. У првој фази новог система наплате, која ће трајати до краја ове године, банке ће преко Удружења банака Србије обавештавати Пореску управу, која ће на основу тога контролисати уплате пореза и доприноса, рекао је Видојевић. Он је навео да у Србији око 60.000 послодаваца не уплаћује доприносе обавезног социјалног осигурања, што је велика група међу укупно 350.000 послодаваца, и најавио да ће Пореска управа сваком обвезнику дати рок од пет до седам дана да уплати дажбине, а ако то не уради, започеће контролу и поступак принудне наплате који ће бити краћи него сада. Према речима Видојевића, у Пореској управи сматрају да поступак принудне наплате могу скратити са садашњих два месеца на 15 до 30 дана. Помоћник директора Пореске управе Србије рекао је да ће 1. јануара идуће године почети друга фаза, пуна примена измена Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а да је Србија применила систем наплате који већ постоји у Македонији и додао да је сличан систем какав иначе постоји у великом броју других европских земаља онедавно почео да функционише и у Хрватској. . @АНТРФИЛЕ: Банке шаљу податке од 8 до 11 сати Помоћник директора Пореске управе Србије прецизирао је да ће сваког радног дана 33 банке у Србији слати податке

Удружењу банака Србије (УБС), у периоду од 8 до 11 сати, а УБС ће обрађене податке слати Пореској управи до 13 сати. Софтвер за размену података између учесника у размени података је завршен, тако да је све спремно за почетак рада. Почетак практичног рада предвиђен је за уторак, 3. јула, када ће банке слати податке о извршењу плаћања од претходног дана, од понедељка, 2. јула јер је датум који је још у ранијим актима наведен као кључни, 1. јул, нерадни дан. Пореска управа и банке сада тестирају нови систем, а до краја ове недеље требало би да буде све разјашњено. Главни задатак који предстоји јесте да се нађе прелазно решење одакле да се вуку подаци о идентификатору, да ли је то неко ко плаћа или дугује порез, казао је Видојевић одговарајући на питања банкара у Привредној комори Београда.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1100:Zabetonirana-sva-prava&catid=10&Itemid=121

Забетонирана сва права

Око 60 од укупно 97 радника београдског грађевинског предузећа СЦТ и ЦГ Монтажа протестовало је јуче у кругу бивше фабрике Иво Лола Рибар у Железнику како би скренули пажњу на угрожена и погажена сва права на рад, зараде, доприносе... Тражимо да нам се исплате неисплаћене зараде које нисмо видели буквално годину дана, а последња исплата је била у априлу 2011. године. Апсурдно је да нам здравствене књижице нису оверене чак три године, а када би се неко повредио морао је да да отказ како би се лечио. Доприноси за обавезно социјално осигурање нису уплаћени од септембра 2009.

године, каже за Привредни преглед Јелка Ранковић, чланица председништва организације самосталног синдиката Монтаже, који делује у оквиру републичког Синдиката грађевинарства и индустрије грађевинског материјала. По њеним речима, фирма не ради готово годину дана, власник је Милентије Николић, који поседује Царичин град, а Монтажа је од 2007. године у заједничкој компанији са словеначким СЦТ-ом који је отишао у стечај. Десио се апсурд да су се словеначки предузетници и радници намирили, али су финансијске обавезе папиролошки пребачене на рачун београдске ћерке, чију су имовину ставили под хипотеку једне словеначке банке, тврди Ранковић. Предузеће је, иначе, обуставило сва плаћања годину дана, а решењем Привредног суда у Београду од 7. јуна покренут је претходни предстечајни поступак. Велико је питање шта ће се десити с радницима ако Монтажа падне у стечај, с обзиром да нико није у овој држави заинтересован да обештети опљачкане раднике, ни послодавац, ни надлежни органи... Да трагедија буде већа, чак не постоји ни социјални програм, а не водимо се ни као запослени нити смо на бироу, где би се водили као незапослени, додаје она. Иако је током агоније која је завладала у Монтажи доста тога нестало и покрадено, још увек постоји већи део најсавременије технологије намењене изради сложених бетонских конструкција и полуфабрикованих елемената врхунског квалитета, рекла је. Један од последњих већих послова Монтаже била је испорука елемената за компанију Пор, једног од главних извођача радова Моста на Ади. Уколико се на дужи рок потпуно угаси овај вид производње, јединствен и једини у Србији, вероватно је да ће убудуће њихово место на тржишту заузети неки јачи страни извозник, рекла је. Потпуно је неразумљиво што нико од надлежних на нивоу града и републике не размишља да очува базичну индустрију грађевинског материјала, а ни раднике ни стручнајке, који су једноставно пуштени низ воду. Али синдикалци не попуштају и планирају још протеста, али на некон другом месту, вероватно и пред Владом, где ће скренути

пажњу шире јавности, најављују из Синдиката грађевинарства, који већ тражи и своје министарство и јасну конструкцију извлачења из амбиса.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/drzavnu_imovinu_dati_pio_fondu.4.html?news_id=243122

Одржан панел „Приватне пензије и животно осигурање - утицај кризе јавног дуга“ у организацији Данас конференс центра

Државну имовину дати ПИО фонду

АУТОР: А. М.

Београд - Српски државни пензиони систем је пред колапсом и само његова коренита реформа, која би укључивала повећање имовине и сопствених прихода ПИО фонда, строгу наплату доприноса и унапређење приватног пензионог осигурања, може спречити даље урушавање система и угрожавање даље исплате примања најстаријих. То су основне поруке панелиста јучерашње дискусије под називом „Приватне пензије и животно осигурање - утицај кризе јавног дуга“ у организацији Данас конференс центра.

Миладин Ковачевић, сарадник билтена Макроекономске анализе нагласио је да је тачно да је пензиони фонд кључна тачка „ургентне консолидације јавних финансија“.

- Та консолидација има два корака: Један су краткорочне мере, које подразумевају рестрикције на расходној и повећања на приходној страни, како би се пребродио наредни период од не више од годину дана. Дугорочније гледано, неопходна је реформа ПИО система и обавезног осигурања. Будући да у Србији не може да функционише такозвани други стуб, односно обавезно приватно осигурање, а да је добровољно неразвијено, све очи морају бити упрте у државни систем пензионог осигурања, који је у претходне четири године представљао велики притисак по фискални систем. Када су 2008. године пензије повећане два пута у укупном износу од око 22 одсто, то је знатно допринело нарастању дефицита - сматра Ковачевић.

Према његовим речима, излаз из „ситуације која је ескалирала до потенцијалне кризе дуга“ је у трансформацији ПИО фонда, који би прво требало капитализовати и довести у статус ограниченог инвестиционог фонда и затим креирати његов портфолио кроз корпоратизацију јавних и комуналних предузећа, која би делом била пребачена у власништво Фонда.

Јовица Јаковац, извршни партнер Солидарити ријлестејта, оценио је да је један од проблема у развоју приватних пензионих фондова и то што „данас нема везе између приватних фондова и сектора некретнина у Србији“.

- Као и у другим областима и у развој некретнина смо кренули врло касно, па тек што смо почели да узимамо замах, дошла је криза. Приватни пензиони фондови углавном инвестирају три до четири одсто својих средстава у некретнине и то превасходно у велике стамбене комплексе који им доносе кирију, туризам и шопинг центре. Када се то погледа, види се да

пензиони фондови ни немају много прилика да улажу у некретнине у Србији. Они углавном улажу у Београду, док Нови Сад сви напуштају. Београд има два шопинг центра, Ушће и Делта сити, који би могли да им буду интересантни и неколико пословних зграда. Али то су све млади објекти, у чију добит не можемо да будемо сигурни, а то је нарочито битно за пензионе фондове за које је важнији сигуран приход, па макар имали и мањи профит - каже Јаковац.

Према његовим речима, Србија по овом питању далеко заостаје за Мађарском, Бугарском и Румунијом, а иако је 2000. речено да ћемо научити из грешака тих земаља, јаз који је још тада постојао само је повећан.

- Док се то све не промени, пензиони фондови неће куповати некретнине, јер немају шта да купују - додаје овај стручњак.

Гиљелме Бенини из Фонда за развој осигурања подсетио је да осигуравајуће куће своја средства улажу у готовину, владине и приватне обвезнице, акције и некретнине, што значи да су добар партнер за дугорочне инвестиције.

- У Француској су на пример 2008. године, дакле у сред кризе, укупна средства индустрије животног осигурања износила 1.400 милијарди евра. Половина тога је била инвестирана у корпорације, од чега пола у обвезнице, пола у акције. Даљих око 35 одсто је уложено у државне обвезнице, осам одсто у кеш, а четири одсто у остале врсте инвестиција. То показује да су осигурања партнери за владу и корпорације јер су дугорочни инвеститори. Осигуравајуће куће немају избора, већ морају да улажу у компаније и владине хартије, трагајући за сигурним улагањима - рекао је Бенини. Он је ове податке укрестио са Србијом у којој и грађани и привреда у банке полажу чак 95 одсто својих расположивих средстава, док је у Европској унији тај удео тек 35 процената.

Жарко Милисављевић, председник Асоцијације малих и средњих предузећа, нагласио је да је питање пензионог фонда кључно за Србију и да стоји на првом месту грешака које су учињене у управљању државом.

- Карактеристика ПИО фонда и читавог економског система Србије је нека врста моралности, на којој се заснивају обавезе према држави. Постоји 50 одсто правних лица која не уплаћују никакве доприносе, а не сnose никакве санкције. То питање се потпуно либерализовало када смо дали могућност страним компанијама да не плаћају доприносе, па су онда и домаће виделе да то може тако и почеле да избегавају ове обавезе - сматра Милисављевић.

Према његовим речима, држава не би требало да дели бесплатне акције, већ да уместо тога штити имовину ПИО фонда, који би могао да има власништво у јавним предузећима.

- У последње четири године угашено је 100.000 фирми. Развалили смо службу државног књиговодства. Није тешко бити креативан тако што ћете да закинете раднике. Нико се у Србији није обогатио улагањем свог профита, већ закидањем државе на порезима и доприносима - додао је Милисављевић, закључујући да не сме да буде опроста дуга према државним фондовима.

Превазиђен модел

- Очигледно је да није могуће да Влада наставља да пензије обезбеђује системом међугенерациске солидарности. Имамо око 25 одсто незапослености, што значи да ти људи без посла не уплаћују доприносе. Када је овај систем осмишљен пре 60 година, било је мало пензионера и њихов животни век је био кратак. Тада је то било у реду, али данас није и систем

је колабирао. Систем не може да функционише са малим бројем запослених у односу на број пензионера - оценио је Гиљелме Бенини, додајући да у ЕУ на једног пензионера долазе два запослена, док је у Србији однос скоро један према један.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/naplata_duga_je_i_evropski_problem.4.html?news_id=243124

Герхард Хуемер, директор за економску политику Уније малих и средњих предузећа ЕУ

Наплата дуга је и европски проблем

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд - Иако у Европској унији постоји обавезујућа директива која налаже великим компанијама да у року од 30 дана морају да исплате све обавезе према својим добављачима, то правило се често не примењује, јер крупни играчи користе своју економску надмоћ, терајући мала и средња предузећа (МСП) да прихвате њихове услове или да их туже и ризикују да изгубе посао. У томе је положај МСП сектора у ЕУ сличан оном са којим се суочавају српска предузећа, којима трговински ланци често не плаћају и дугове и по пола године.

Али, како у разговору за Данас објашњава Герхард Хуемер, директор за економску политику Уније малих и средњих предузећа ЕУ, за разлику од Србије, тамо макар покушавају да најновијим изменама регулативе овај проблем реше, колико је то уопште могуће.

- Проблем је што у ЕУ већ десет година постоји једно слабије решење, које такође захтева да се обавезе измирују у року од 30 дана, међутим, ако неко мало или средње предузеће због ненаплаћеног потраживања оде на суд са великом трговинском кућом, вероватно је да ће спор добити, али ће одмах потом бити избачено из тог ланца. Изгубиће купца. Зато и у Европској унији мала и средња предузећа често оклевају да се обрате суду, чак и када су у праву. Она се налазе у веома слабој тржишној позицији и зато често морају да прихвате понашање супермаркета.

- **Директива каже да се мора поштовати рок од 30 дана, али шта се дешава на терену?**

Европска унија је разнолика. Постоје земље у којима нема никаквих проблема, као што су Аустрија или Немачка, док у другим земљама попут Француске, Белгије, Велике Британије, Италије, Шпаније, рокови плаћања иду и до 90 дана. То се дешава чак и у уговорима са јавним сектором. Предузећа су дужна да плате све своје порезе и доприносе тачно на време, али зато држава њима не плаћа на време.

- **Да ли је то случај у свим гранама подједнако или је, као код нас, најчешће у малопродаји и грађевини?**

Мислим да је исто и у Европи. Имамо проблем са јавним сектором, са супермаркетима и са грађевинском индустријом.

- **Како планирате да решите тај проблем?**

Сада имамо строжи закон, који тек треба да се примени у свим државама. Мада нисам убеђен да ће он умногоме помоћи. Главна промена је у томе што сада када неко тужи компанију због

неплаћања дуга, она мора аутоматски одмах да плати, осим ако не може да пружи одговарајуће оправдање за то што још није измирила своје обавезе.

- **Али и даље остаје суштински проблем да мало предузеће мора да тужи свог великог клијента, после чега га губи?**

Да.

- **Радите и на пројекту који би требало да омогући малим и средњим предузећима да добију државне гаранције за кредите код комерцијалних банака, што би требало и да им снизи каматне стопе. Како би то требало да функционише?**

У многим државама чланицама постоји неколико нивоа, од локалног до националног, на којима постоје јавни системи пружања гаранција. Ако добијете гаранцију, идете у банку и добијете повољан кредит. Ми сада настојимо да половину ризика које носе ове гаранције преbacимо са националног на европски ниво. За добијање гаранције морате да платите одређену, не велику своту. Притом се при одобравању у највећој мери гледа кредибилитет саме компаније која тражи зајам, али ако се новац користи за куповину машина или зграда, онда се може уписати и залога или хипотека као обезбеђење.

- **У Србији имамо проблем са извозом. Мала и средња предузећа не извозе практично ништа. Каква је ситуација у ЕУ?**

У Европској унији 16 одсто малих и средњих предузећа или увози или извози из осталих земаља ЕУ. Али, то није цела прича, јер ако ваша фирма доставља делове рецимо ауто-индустрији, онда ће ваши производи на крају бити извезени, тако да је укупан, директан и индиректан извоз МСП сектора већи него што ове бројке показују.

- **Србији је потребно да повећа свој извоз. По вашем мишљењу шта би требало урадити да би се омогућио већи извоз малих и средњих предузећа у ЕУ?**

Што Србија буде ближа уласку у Европску унију то ће и њеним предузећима бити лакше да извозе на то тржиште. Потребно је и да се закони усклађују и да се олакшава пословање МСП сектору. Да би било инвестиција и развоја привреде неопходно је да пословна клима буде стабилна, тако да предузетници знају какви ће бити закони у наредних седам или десет година, да се то не мења стално. То је масивна препрека за инвестиције. Малим предузећима треба да се омогући и приступ стандардима, сертификатима, регулативи и капиталу.

Доминација

*** Колико има малих и средњих предузећа у Европи и колико људи је запослено у њима?**

- У Европској унији има око 20 милиона компанија, ван јавног сектора и грађевине. Од њих је 99,8 одсто у сектору малих и средњих предузећа. Али, занимљиво је да су од тога 92,5 одсто микро предузећа, која запошљавају до 10 радника. Затим имате још четири или пет процената малих предузећа до 50 радника и још два одсто средњих предузећа. Они сви заједно стварају више од две трећине радних места у ЕУ. У Унији постоји још око 40.000 великих предузећа и она запошљавају преосталу трећину радника. Микро предузећа запошљавају сличан број радника као и велика, али у ЕУ, као можда и у Србији, влада обраћа пажњу само на те највеће компаније.